

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 5-й
Газета виходить
щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 49 (231)

Субота, 4 грудня 1971 р.

Ціна 2 коп.

СПРАВДІ НАРОДНА

РАДЯНСЬКА демократія — демократія нового, вищого типу, величезне завоювання нашого народу. Про її істинність свідчить сама природа соціалістичної держави, де немає експлуатації людини людиною, де засоби виробництва є суспільною власністю, де утвердилось найсправедливіші відносини між націями, що ґрунтуються на їх самовизначенні, рівноправності, добровільному союзи і взаємодопомозі.

Основним змістом соціалістичної демократії є здійснення справжнього народовладдя не на словах, а на ділі. Вперше в історії людського суспільства робітники, селяни — всі, хто своїми руками створює матеріальні блага, — дістали реальну можливість вирішувати свою долю, вершити політику. Все, що записано в Конституції СРСР, усі проголошені нею широкі права громадян забезпечені матеріальними і політичними свободами. Таких гарантій і свобод немає і не може бути в країнах капіталу, де лицемерні декларації про громадянські права — тільки пастка і обман для трудящих.

Соціалістична демократія забезпечує небачений розвиток творчої активності мас і всебічний розвиток їх здібностей. Вона є, насамперед, засобом залучення трудящих до процесу свідомої історичної творчості, до управління справами суспільства і держави. Наша демократія відображає принципи нового суспільства, яке не знає соціальних і національних антагонізмів, сильного своєю ідейно-політичною єдністю і братерською дружбою всіх націй і народностей. Почуття господаря країни підносить у нас людину праці, викликає у кожного радянського громадянина прагнення не тільки на повну силу працювати на своєму посту, але й дбати про загальнонародні, державні інтереси.

«Зміст соціалістичної демократії, — говориться у Звітній доповіді ЦК КПРС XXIV з'їздові партії, — ми бачимо в участі все ширших мас в управлінні країною, громадських справах. Вся політична система суспільства, постійно зростаюча ініціатива трудящих поставлені у нас на службу будівництва комунізму. Така демократія — це для нас життєва потреба, необхідна умова розвитку і зміцнення соціалістичних суспільних відносин».

Живим втіленням демократизму нашої загальнонародної соціалістичної держави є Ради депутатів трудящих. Об'єднуючи більш як два мільйони депутатів і спираючись на 25-мільйонний актив, вони являють могутню державну і суспільну силу. Основні положення, які визначають роль, місце і значення Рад в будівництві нового суспільства, висунуті і розроблені В. І. Леніним, тепер збагачуються величезним досвідом комуністичного будівництва, дістають ще ширші можливості для свого здійснення.

«Ради, — підкреслюється в Резолюції XXIV з'їзду КПРС, — повинні ще повніше здійснювати свої функції, справляти дійовий вплив на розвиток економіки і культури, піднесення народного добробуту, наполегливіше займатись питаннями соціально-побутового обслуговування населення, охорони громадського порядку».

Характерна особливість нашої демократії — висока відповідальність радянських людей перед суспільством і державою, за виконанням своїх громадянських обов'язків. Соціалістична організованість суспільства — в ім'я кожної людини і соціалістична дисципліна кожного — в ім'я всього суспільства є корінним принципом народовладдя в Країні Рад.

Будівництво соціалізму і комунізму — це планомірно організовуваний процес, який вимагає підпорядкування зусиль мільйонних мас трудящих єдиній меті, єдиному завданню, виражає їх корінні інтереси. Тому партія надає особливого значення зміцненню законності, неухильному виконанню діючих законів, удосконаленню радянського законодавства.

Розвиток соціалістичної демократії нерозривно зв'язаний з поліпшенням діяльності державного апарату, підвищенням чіткості, злагодженості і культури в роботі всіх органів управління. В рішеннях XXIV з'їзду КПРС підкреслюється, що в кожній установі повинно виявлятися уважне ставлення до потреб і запитів трудящих, доброзичливість і поважливе ставлення до людини.

Найважливішою умовою розвитку соціалістичної демократії і зміцнення соціалістичної держави була й залишається керівна роль Комуністичної партії. Спираючись на марксистсько-ленінське вчення, тісно зв'язана з найширшими масами трудящих, партія надає всій роботі по будівництву комунізму організованого і планомірного характеру, спрямовує роботу державних і громадських організацій, робить все необхідне, щоб трудящі маси могли активно впливати на формування і проведення в життя державної політики, мали реальну можливість виявити свою ініціативу, свій почин.

У випробуваному і мудром керівництві ленінської партії — основа розвитку загальнонародної соціалістичної демократії, запорука неухильного руху радянського народу до комунізму.

БІЛЬШЕ ТОВАРІВ ДЛЯ НАРОДУ

* За нинішню п'ятирічку виробництво продукції легкої промисловості зростає на 40, а харчової — на 30 процентів. Це означає, що на Україні в останньому році п'ятирічки виробництво тканин має досягти 892 мільйонів квадратних метрів, трикотажних виробів — 346 мільйонів штук, шкіряного взуття — 172 мільйонів пар. Значно збільшиться виробництво цукру, масла тваринного й олії, м'яса, консервів.

* У нинішній п'ятирічці намічається завершити спорудження Донецького і Тернопільського бавовняних і Черкаського шовкового комбінатів, збудувати шовково-нитковий комбінат в м. Нікополі Дніпропетровської області, Вознесенський шкіряний комбінат в Миколаївській області, комбінат тафтингових килимів у Богуславі

(Цифри і факти)

Київської області, почати будівництво Криворізького камвольно-суконного комбінату і Луцького шовкового об'єднання, ввести в дію 9 льонозаводів і 5 шкірсировинних підприємств. У Києві в 1974 році буде збудовано перший в республіці годинниковий завод потужністю 2,5 мільйона наручних годинників за рік.

* У харчовій промисловості планується ввести в дію консервний завод у Хмельницькій області, маслоекстраційний завод у м. Пологів Запорізької області, шоколадну фабрику в м. Троїцьке Сумської області, пивоварний завод у м. Запоріжжі, цукрові заводи — Ракитянський в Київській області і Теофіпольський — у

Хмельницькій області. Намічається збудувати м'ясокомбінати — в Лубнах, Євпаторії, Прилуках, Олександрії, молокозаводи — у Києві, Житомирі, Дніпропетровську, Лисичанську, Макіївці, Золотоноші.

* Виробництво меблів за п'ятиріччя заплановано збільшити в 1,5 раза, фарфоро-фаянсового посуду — в 1,8 раза.

* На розвиток місцевої промисловості виділяється 270 мільйонів карбованців, або в півтора раза більше, ніж за минулі п'ять років.

* Дальшого розвитку набере громадське харчування. Намічається збудувати таких підприємств на 700 тисяч посадочних місць, збільшити продукцію власного виробництва в 1,5 раза.

ЧЕРГОВИЙ ВИПУСК КУЛЬТПРАЦІВНИКІВ

Днями на Курсовій базі УТОГ відбувся черговий, п'ятий випуск культпрацівників, членів Товариства. За десять років свого існування Курсова база провела велику роботу по підготовці працівників культурно-освітніх установ для обласних і районних будинків культури. Крім того тут пройшли перепідготовку сотні спеціалістів-працівників системи Товариства, проведено десятки семінарів завідувачих клубами, бібліотекарів, інструкторів обласних відділів та інших спеціалістів. Тут же час од часу проходять заняття по підвищенню кваліфікації перекладачів для установ Товариства і компактних груп на державних підприємствах.

Нинішній випуск культпрацівників показав, що з кожним роком ростуть вимоги до слухачів, які тут

навчаються за програмою, що розрахована на два з половиною роки. Всі десять випускників успішно здали іспити. Їм вручили посвідчення культпрацівників та призначення на роботу.

Відмінні знання показали випускники Надія Расковалова, Олег Бережний, Зіновій Гуменюк, Василь Закусило та інші. Надія, Олег і Зіновій отримали направлення на роботу до обласних будинків культури, а Василь — директором Павлоградського районного клубу.

В урочистій обстановці директор Курсової бази Т. Філіяніна вручила їм посвідчення і вони заповіли своїх вчителів, що докладуть максимум зусиль, щоб одержати знання передати членам УТОГ, вводитимуть нові форми клубної роботи і працюватимуть так, щоб заслужити подяку мас та здійснити свої молоді мрії.

О. СІРИК,
начальник оргвідділу ЦП УТОГ.

Кіровоградський обласний Будинок культури веде діяльну підготовку до проведення Республіканського фестивалю колективів художньої самодіяльності, присвяченого п'ятидесятиріччю утворення Союзу РСР.

На фото: члени драматичного гуртка Кіровоградського Будинку культури розглядають що йно одержаний реквізит. Зліва направо третій — випускник Курсової бази М. МАЙСТРЕНКО.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

З ХЛІБОМ І СІЛЛЮ

У той день у святково прибраному Павлоградському Будинку культури глухих зібралася багато людей. Вони прийшли привітати молоде подружжя — Катерину Кравченко і Володимира Порошу.

Після закінчення 12 класів Дніпропетровської школи-інтернату для глухих Катя і Володя повернулися до рідного міста Павлограда. Тут поступили працювати на хімічний завод. За короткий строк вони здружилися з колективом, добре зарекомендували себе в праці, стали гідними робітниками і от сьогодні скріплюють свій шлюб.

Кортеж машин, в одній з яких знаходилися молоді, зупинився біля будинку культури. При вході у приміщення велике гасло «Ласкаво просимо». Керівники будинку культури хлібом-сіллю зустріли молодих, запросили до залу.

Завідувачка Павлоградським міським ЗАГСом Є. І. Зуєва запитала молодих, чи по згоді і по любові вступають вони до шлюбу. Катя й Володимир поглядом відповідають: «Так!»

Після вітання керівників будинку культури і друзів молоді відідали вічний вогонь Слави.

О. СМІРНОВА,
художній керівник Павлоградського Будинку культури глухих.

На Ялтинську фабрику сувенірів Валя Нагорна прийшла після закінчення 12 класу Харківської школи-інтернату для глухих.

Спостерігаючи, як К. Алексеев та І. Зайцева працюють над плакетками, Валя вирішила й собі спробувати сили. Спочатку ветерани фабрики допомагали їй порадами, а згодом вона почала працювати самостійно. І ось її перша робота — плакет «Червоні вітрила».

На фото: Валентина Нагорна за роботою.

Фото Р. СКОВОРОДНИКОВА.

4 грудня 1971 р.

НА НАРАДУ передовиків виробництва до Дніпропетровського Будинку культури з'їхалися представники учбово-виробничих і державних підприємств Дніпропетровщини, члени УТОГ. Тут і майстри змін комуністичної праці Дніпропетровського УВП Р. Гавриш, М. Завізіон та Р. Кучера зі своїми колективами; ударник комуністичної праці Нікопольського заводу будматеріалів В. Іфікратов, трудівниця ательє № 5 м. Нікополя Г. Зекіна, яка працює вже в рахунок 1972 року, та інші. Всього понад 200 передовиків Дніпропетровщини.

Голова облвідділу УТОГ К. Бабенко виступив з доповіддю «За дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки». Присутніх

Назустріч 50-річчю створення СРСР

ЗАКЛИК ПЕРЕДОВИКІВ

тепло привітав Петро Антонович Тарасенко, депутат Верховної Ради УРСР, старший майстер мартиківського цеху заводу ім. Петровського.

Кожен передовик виробництва в своєму виступі закликав товаришів докласти всіх сил, щоб новими трудовими успіхами зустріти 50-річчя створення СРСР.

Учасники наради прийняли звернення: підняти прапор соціалістичного змагання на честь цієї знаменної події в житті радянського народу та підтримати почин сля-

саря Дніпродзержинського УВП Василя Лук'яновича Циганка — п'ятирічку за чотири роки.

Кращі з кращих були нагороджені цінними подарунками, грошовими преміями та грамотами.

Учасники наради з задоволенням оглянули виставку робіт «Умілі руки» та виставку продукції, яку виготовляють підприємства УТОГ Дніпропетровщини.

П. ДЕСЯТСЬКА,
інструктор Дніпропетровського облвідділу УТОГ.

РОЗДУМИ І ВРАЖЕННЯ

(ДО ПІДСУМКІВ КОНКУРСУ НА КРАЩИЙ СЦЕНАРІЙ ТЕМАТИЧНОГО ВЕЧОРА)

культури і клубах глухих.

Багато учасників конкурсу з усією відповідальністю поставилися до цього заходу. Вони розуміли, що написати сценарій — це творча справа, до якої слід ставитися дуже серйозно і вдумливо.

На конкурс надійшло 54 сценарії.

Сьогодні ми публікуємо прізвиська переможців конкурсу, чий сценарій удостоєний першої, другої, третьої та заохочувальних премій.

Це — «Сказання про Батьківщину», автор В. Ткачов; «Союз нерушимий республік свободних», автор Р. Граник і сценарій «Хліб всьому голова», автор Л. Павіна.

Найактуальніший темі дев'ятої п'ятирічки присвячений сценарій «Для блага народу, для щастя людини», автор А. Кокотіна. В ньому увага глядача зосереджується на основному питанні, що складає суть сценарію: «Продуктивність праці — це, кінець кінцем, найважливіше, найголовніше для перемоги нового суспільного ладу» (В. І. Ленін).

Оригінально розроблені теми сценаріїв «Поєма про щастя», автор Г. Швець, та «Бережи честь нашого Товариства», автор М. Матуська, які подобаються конкретністю замислу, цілісністю виконання.

Шість сценаріїв удостоєні заохочувальних премій. Їх автори відгукнулися на актуальні теми нашої дійсності.

Але є автори, які досить легко-важно підійшли до цієї відповідальної справи. Їм здавалося, що написати сценарій — справа проста, яка не потребує ні серйозної праці, ні творчого натхнення, ні взагалі глибоких роздумів. Звідси і з'явилися на світ сценарії-недоноски, в яких панують сірість і нудьга.

Багато сценаріїв побудовано за шаблоном: декілька виступів місцевих керівників (УВП, місцевому) по 10—15 хвилин кожний, потім ведучі читають вірші в супроводженні документальних кінокадрів. І уже, як говорять, під завісу проголошується стереотипна тирада про наше прекрасне, щасливе життя без будь-якого розкриття теми, яка б показала глядачеві, в чому ж проявляється це щасливе життя.

Декілька сценаріїв являють собою хронологічний запис історії всіх п'ятирічок, стомлюють глядача сухими цифрами і нічого не дають ні розуму, ні серцю. Деякі схожі на протокольний запис наради передовиків сільського господарства чи промисловості.

Багато авторів не взяли до уваги специфіку глухих і будують свої сценарії майже виключно на звуковому сприйнятті — за кулісами музика чи радіомовлення без паралельного відображення поряд з цим і зорового сприйняття для глухих. В одному сценарії на сцену виходять дівчина і юнак, котрі довго розповідають про те, як хороше стати геологом, космонавтом, лікарем, і що кожен, хто цього хоче, обов'язково доб'ється. Щодо глухих це взагалі звучить іронічно.

Частина авторів надіслали не сценарії тематичних вечорів, як цього вимагало Положення про конкурс, а сценарії «Голубих вогників» або ж обрядових вечорів (посвячення в робітники, день першої зарплати, вшанування ветеранів тощо), які до того ж написані на низькому ідейно-художньому рівні. В одному сценарії про ветеранів праці є серйозні недоліки. Наприклад, немає ніякого логічного зв'язку між виступами ветеранів праці і естрадними номерами. Бо який може бу-

ти зв'язок між вшануванням ветерана і клоунадою «П'яний». Це опошлення теми, пасквіль на людей, які все життя показують зразки самовідданої праці.

Чимало сценаріїв написано схематично, поверхово. Неприємно вражає велика кількість віршів. Так, наприклад, в сценарії «Його величність робочий клас», який займає три сторінки машинописного тексту, дві з половиною відводяться під вірші, а решта — опис оформлення залу і сцени. Ось і весь сценарій.

Для багатьох авторів — учасників конкурсу досить характерне нерозуміння законів сцени, де повинна бути динаміка, дія, послідовний розвиток подій і епізодів. У таких авторів переважає риторика, статичність.

Багато сценаріїв являють собою лише канву, на якій треба вишити весь узор, а саме його, сценарію, і немає.

Літературно-стилістична обробка сценаріїв також залишає бажати кращого.

Слід сказати, що навіть і ті сценарії, які удостоєні премій, мають недоліки і потребують доробки у відповідності з зауваженнями рецензентів.

Конкурс на кращий сценарій тематичного вечора проводиться в Товаристві вперше, і тому, зрозуміло, він не міг в повній мірі охопити за тематикою багато сторін нашої радянської дійсності. Та, безперечно, цей конкурс розворушив клубних працівників УТОГ, розбудив в них творчу енергію, вніс свіжий струмінь і викликав бажання повніше і яскравіше відображати для глухих трудівників багатогранне і повнокровне життя нашої Батьківщини.

І. САПОЖНИКОВ.

ДРУЗІ МОЇ З ІЗМАЇЛУ

своєму заводському колективі він користується загальною повагою. Свою продукцію Є. В. Деркачов здає ВТК тільки з першого пред'явлення, виконуючи норми виробітку на 135—140 процентів.

Під час обідньої перерви Є. В. Деркачов з гордістю за своїх товаришів по роботі розповів нам

про те, що продукція заводу, на якому він трудиться, відвантажується в багато міст нашої країни, а також за кордон. З особливою радістю розповів він про те, що незабаром робітники багатьох цехів перейдуть в нові виробничі корпуси.

Євген Васильович охоче провів

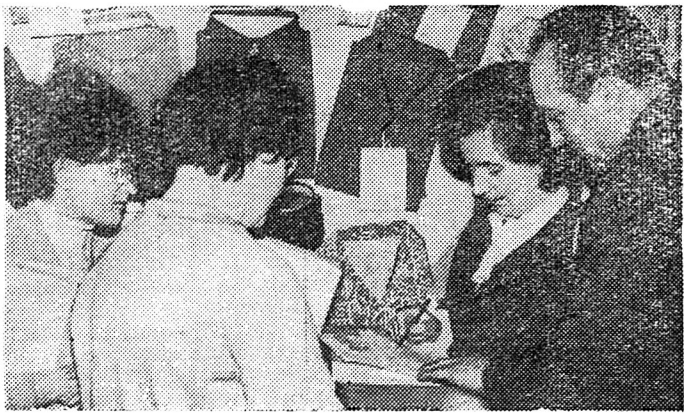
нас на сусідній завод, який виготовляє оцинкований посуд. Він познайомив нас з оцінювальником членом УТОГ Іллею Федоровичем Цурканом. Передовик виробництва беззмінно працює на цьому заводі.

Залишаючи Ізмаїл і своїх нових друзів, я прийшов до думки: дружині і роботящі люди живуть тут. Вміють вони і працювати, і відпочивати.

І. КОЛОМИЧЕНКО.
Одеська обл.

ЯКІСТЬ ДИКТУЄ ЗАПИТ

Понад вісім тисяч зразків готового дитячого, чоловічого і жіночого одягу, а також хутрових виробів і головних уборів було виставлено в просторах фойє Київського Палацу спорту. Тут відбувався республіканський оптово-промисловий ярмарок по продажу цих товарів. 155 швейних підприємств України, 6 будинків моделей привезли зразки своєї продукції, яка користується попитом у населення, а також новинок, що їх вони мають намір виготовляти в 1972 році.

Характерною особливістю ярмарку цього року є істотне оновлення асортименту товарів. 67 процентів одягу, представленого на ярмарку, — нові зразки. Всього швейники республіки пропонують торгівлі 5,5 тисячі новинок. Більш як на два мільярди карбованців планується укласти договорів на поставку товарів торговельним організаціям.

20 учбово-виробничих підприємств Товариства, які виготовляють швейні вироби, теж представляли на оптово-промисловому ярмарку свою продукцію...

...Біля виставочних стендів, де експонуються вироби УВП УТОГ, — похвалювання. Одні покупці вибирають необхідну їм продукцію, перевіряють її якість, інші — вже складають угоди з представниками підприємств на постачання даного асортименту виробів фірмам, базам, об'єднанням. В привіт людського гомону влітається стукіт рахівниць, знайоме тріскотіння друкарської машинки. Тут же можна дізнатися про кількість замовлених виробів на тому чи іншому підприємстві та адреси організацій, куди продукція поставлятиметься протягом наступного року.

Підходимо до одного з столів. Директор Ужгородського УВП-2 Федір Юр'євич Шутяк жваво роз-

На фото: (зверху) товарознавці — представники Київської фірми «Одяг» Т. Лебедева і Н. Тарасенко та Центрального універсального магазину м. Києва «Україна» З. Чухрай підбирають фасони і моделі чоловічих сорочок для столичних покупців. (В центрі): Житомирське УВП демонструвало на ярмарку нові зразки моделей дитячого одягу і представники Житомирської фірми «Одяг» К. Новохацька та М. Савельєва замовили цієї продукції на 601 тисячу карбованців. (Внизу): представник Ворошиловградського УВП-2 Т. Соломаха диктує друкарці Г. Літковській специфікацію на поставку виробів замовнику.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

мовляє з приємною жінкою середніх років.

— Лідія Михайлівна Коляденко, — представляє її Ф. Шутяк, — заступник начальника відділу спеодягу Донецького спеуправління, наш покупець.

— Торговельні зв'язки з Ужгородським УВП ми ведемо з 1969 року, — розповідає Лідія Михайлівна. — Спершу купували костюми шахтарські, а тепер — робочі рукавиці. Сьогодні ми з задоволенням підписали угоду про поставку виробів у 1972 році на 2

марок і, зокрема, про своїх партнерів по торгівлі.

— Молодичі чоловічі труси з ситцю різних забарвлень користуються надзвичайним попитом. І, взагалі, ми повністю задоволені своїми партнерами по торгівлі. Керівники Сімферопольського УВП завжди йдуть нам назустріч. Наприклад, довгі труси, коли вони поставилися великими партіями, залежувалися на прилавках магазинів, адже беруть їх, в основному, люди похилого віку. Враховуючи кон'юнктуру ринку, ми попросили сімферопольців виготовляти більш короткі з розрахунку на молодих покупців. Наше прохання було одразу ж виконане. Нам імпонує також і те, що в 1971 році колектив УВП освоїв 5 нових моделей.

А покупці все підходять. Ось до утігівців завітав представник Харківського теруправління, директор дрібнооптового магазину М. Горелік. Він підписав угоду на поставку Сумським УВП спеодягу та робочих рукавиць. Ми поцікавилися його думкою про виробів сумчан.

— Вже те, що ми продовжили угоду і на наступний рік, — сказав Михайло Григорович, — характеризує їх з найкращого боку. В цьому році ми не направили колективу УВП жодної рекламачі. Спершу були дрібні похибки, але спільними зусиллями їх усунули. Представники УВП приїздили до Харкова, де познайомилися з передовими швейними підприємствами міста, які пошивають таку ж продукцію. Коли ж ще взяти до уваги й те, що поставка виробів завжди своєчасна, то стане зрозумілим, чому ми задоволені торгівлею з сумчанами.

Поруч готують специфікації на продану продукцію представники Житомирського УВП, які експонують на ярмарку комплекти для немовлят, костюмчики для дошкільнят з нетканого матеріалу, кофти жіночі.

Всіма барвами веселки виграють

Івано-Франківського УВП М. Рибникова.

— З кожним днем, — сказав він, — вимоги покупців збільшуються. Це накладає на нас особливу відповідальність. Наш девіз — не відставати від моди. Тепер в моді, наприклад, сорочки різнокольорові з лавсанових тканин, і ми це враховуємо. Географія постачання наших виробів широка — Черкаси і Артемівськ, Харків і Хмельницький... У 1971 році нашу продукцію одержували 32 бази. Без перебільшення можемо твердити, що вона має солідний авторитет. Наведу такий красномовний факт: Київський університет «Україна», «Центральний», «Дарницький» — в числі наших покупців.

Досить оперативно, за два дні закінчили ярмаркування сімферопольці. Основна їх продукція — труси чоловічі молодіжні. Оптовий покупець — Кримська фірма «Одяг». Михайло Іванович Бегун, начальник швейного відділу фірми, з задоволенням поділився з нами своїми враженнями про яр-

вироби Харківського УВП-2. Плащі жіночі й чоловічі з болоні, лавсану, капрону, милують око. 3 24 моделей, представлених на ярмарку 16-ногих.

Ярмарок... Десятки людей оглядають виставлену продукцію, прицінюються, зв'язують — це покупці. Серйозні і заклопотані, втомлені від чекання на покупців, від різних неув'язок і оформлення документів — це представники підприємств. Зрештою все влаштовується, обидві сторони задоволені скріплюють угоди підписами, хукають на печатки... і ділу кінець: на 1972 рік поставка продукції розподілена.

В. ГЛУЩЕНКО.

ЛЕНІНЬСЬКА ЕСТАФЕТА ПРОДОВЖУЄТЬСЯ

Львівський облвідділ УТОГ, продовжуючи Ленінську естафету, провів нещодавно День дружби молоді глухих Львівщини. Він вилився в захоплююче свято. В його проведенні взяли участь біля 220 представників УВП, культурно-просвітських підприємств державної промисловості області.

З доповіддю «Про роль молоді у перетворенні в життя рішень XXIV з'їзду КПРС і дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки» виступив голова правління Львівського міського відділу УТОГ Я. Ботштейн.

З щирими вітаннями звернули-

ся до присутніх ветерани Товариства Л. Алфімова, Г. Агажанов, М. Луцки та інші.

Учасники Дня дружби молоді прийняли звернення до молодих членів УТОГ, де закликали їх бути безмежно відданими великим ідеям марксизму-ленінізму, повсякчас підвищувати продуктивність праці, боротися за збільшення рядів ударників комуністичної праці та «Майстрів золоті руки».

Після урочистої частини колектив Львівського Будинку культури глухих показав одноактний спектакль «Бувалицина» В. Васильківського. Потім відбувся ці-

П'ЯТИРІЧКУ — ДОСТРОКОВО

Під таким девізом трудиться на Кіровоградському ордена Трудового Червоного прапора заводі «Червона зірка» компактна група членів УТОГ. Багато з них з гідністю несуть трудову вахту першого року дев'ятої п'ятирічки.

Олександр Андрійович Мінаєв вже чверть віку трудиться на заводі. З них двадцять років — старшим інструктором-перекладачем. Він повів мене у цехи заводу, де глухі трудівники, нарівні з чуочими складають сільськогосподарські машини.

Зразки високопродуктивної праці, — каже О. Мінаєв, — показують ударники комуністичної праці обрубник литва цеху ковкого чавуну Григорій Чернявський, транспортувальники чавунного литва Михайло Карауш та Іван Волков, електрогазозварник механоскладального цеху № 2 Леонід Кузьменко, токар інструментального цеху Дмитро Канцер та інші.

Червонозорівці рапортували про перевиконання виробничого плану за десять місяців нинішнього року: колгоспам і радгоспам країни вони відправили понад 70 тисяч тракторних сівалок та запасних частин до них на суму 3 мільйони 167 тисяч карбованців.

Ми зупинилися на просторому заводському подвір'ї біля флагштоків, і Олександр Андрійович мені пояснив, що на заводі народи-

В РАХУНОК 1973

Це дякуючи їй на УВП зеконмлено сотні метрів тканини.

Ударниця комуністичної праці В. Сухіна всі сили, знання і досвід віддає боротьбі за успішне виконання рішень XXIV з'їзду КПРС. І досягла в цьому значних успіхів. Варвара Остапівна працює в рахунок січня 1973 року.

К. ІВАНЧЕНКО.

лася нова форма показу щоденного міжцехового соціалістичного змагання. Замість заводських дошки показників встановлено 10 флагштоків — по кількості основних цехів заводу. Перевиконав котрий з них добове завдання — піднімають прапорець і становлять до підніжки флагштоку корзину з квітами.

— Зараз, — продовжує Олександр Андрійович, — на флагштоках майорять прапорці колективів механоскладальних цехів № 3, де трудиться слюсарем-складальником тракторних сівалок ударник комуністичної праці Петро Шпак, і цеху № 4, де працюють малярами ударники комуністичної праці Віра Пітюкова і Тетяна Голинська.

Повз нас пройшов довгий ешелон, завантажений новенькими сівалками та іншими сільськогосподарськими машинами.

На фото: слюсар-складальник Петро ШПАК.

І. СЕМЕНЮК, фото автора.

ХЛІБОРОБСЬКЕ СУМЛІННЯ

приємнішого запаху, ніж запах шойно скошеного сіна. В ньому злилися п'янкості барвистого цвіту, тепло сонця і аромат смерекового лісу.

Щедрий урожай цього року. Добре попрацювали колгоспники. Але той, хто не йде вперед — повертається назад. Тому колгоспники знову вели розмову про наступний врожай. А коли про це заходить мова, то обов'язково згадують про насіння, адже врожай великою мірою залежить від посівного матеріалу. На його підготовці відмінно працюють члени Товариства колгоспу.

Опустіло колгоспне поле. Дрімає нива в передвесняному чеканні. І мариться їй знову літо, тугий колос...

Н. КОНВАЛЮК.

кавий концерт з участю колективів художньої самодіяльності Львівського, Бродівського, Стрийського та Дрогобицького Будинків культури.

День дружби закінчився масовими іграми, танцями, атракціонами та іншими цікавими заходами.

І. ДИНКЕВИЧ.

НАШЕ ЖИТТЯ 3

4 грудня 1971 р.

КУБОК НАШ!

З 21 по 29 листопада в Свердловську проводилася першість СРСР з баскетболу серед глухих спортсменів. У цих змаганнях взяли участь 11 чоловічих і 7 жіночих команд.

Чоловічі команди були розподілені на три підгрупи: до першої підгрупи ввійшли: чемпіон 1969 року команда російської республіканської ради ДСТ «Спартак», українська рада цього ж товариства, Латвійської РСР і ДСТ «Зеніт» (Челябінськ). До другої — команди ДСТ «Труд» (Московська обл.), Литовської РСР, Ленінграда та Грузії. До третьої — білоруська, узбецька та азербайджанська команди.

Як проходила гра у першій підгрупі? Зустріч збірної України і Свердловська закінчилася перемогою українців — 82:69. Збірна УТОГ перемогла також і баскетболістів Латвійської РСР.

Увірвавши в свою непереможність, баскетболісти нашого Товариства вийшли на зустріч з командою «Зеніт» з Челябінська розслабленими. Це ледве не коштувало їм дорогоцінних 2 очка. Але українці все ж знайшли сили і вибороли перемогу з рахунком 64:62.

У фінал вийшли після змагань у

підгрупах команди УТОГ, РРСФР, Московської області, Литви, Білорусії та Азербайджану. Наші земляки виграли у збірної Білорусії та у збірної Азербайджану.

Важким і напруженим був поєдинок нашої збірної з командою Литви. Тут слід відзначити зібраність, волю до перемоги, хорошу витримку баскетболістів України О. Глезера, А. Іполітова, Ю. Самошенка і В. Корнієнка. Поєдинок закінчився перемогою українців — 74:65.

Залишився ще один поєдинок з командою Московської області. Обидва колективи претендували на перше місце...

...М'яч у грі. Боротьба йде з перемінним успіхом. На перерву команди йдуть з мінімальним розривом у рахунку.

До останніх секунд матчу йшла наполеглива боротьба. До кінця — дев'ять секунд... І раптом до щита противника проривається В. Веріго і закидає м'яч. Ці два очка і приносять збірній УТОГ перемогу.

Весь турнір наші баскетболісти провели без єдиної поразки. Проте й у грі збірної України є недоліки. Але, як кажуть, переможців не судять. Кубок наш.

У збірну команду СРСР ввійшли: А. Іполітов (Ворошиловград), О. Глезер (Кіровоград), В. Корнієнко (Київ), Ю. Самошенко (Одеса).

Г. ЛЮЛЬЧЕНКО.

ЧЕМПІОН СРСР

П'ять днів у столиці братньої Білорусії відбувався особисто-командний чемпіонат Радянського Союзу з настільного тенісу, в якому взяли участь близько 70 найсильніших тенісистів і теністок з дванадцяти союзних республік, в тому числі і збірна України.

Командну першість легко виграли латвійські тенісисти, які перемогли у фіналі чемпіонів минулого року — литовців. Непогано виступили і українці, які увійшли до складу шести найсильніших команд.

Найбільша сенсація чемпіонату — перемога шістнадцятирічного школяра з Львівської середньої школи № 7 Василя ВАСИЛЬЄВА, який буквально розгромив найсильніших тенісистів країни і завоював звання чемпіона СРСР. Слід сказати, що це не перша значна перемога члена УТОГ. В. Васильєв був чемпіоном Товариства у минулому році.

Львівський школяр першим переміг прибалтійських тенісистів, котрі близько десяти років завоювали чемпіонські титули.

Р. ПІНХАСОВ,
суддя змагань.

27 листопада у Ташкенті закінчилась особиста першість з шахів серед глухих. Від Українського товариства за цю першість боролися: Л. Кейріх (Харків), Ю. Дверій (Львів), М. Глущенко (Дніпропетровськ), Ю. Зуєв (Київ), В. Лустін (Одеса), В. Філатова (Донецьк), Д. Стеценко (Львів), А. Богданець (Полтава), А. Волкова (Ворошиловград) та В. Лустіна (Одеса).

Майже місяць точилися баталії за шаховими дошками. Звання чемпіона серед глухих шахістів СРСР завоював С. САЛОВ (Москва), який набрав 16,5 очка з 19 можливих. Друге місце зайняв М. ГЛУЩЕНКО, який відстав від переможця на півтора очка.

Серед жінок найсильнішою виявилась Р. САМОХІНА (Омськ). Вона набрала 14,5 очка з 18 можливих. Друге місце завоювала А. ВОЛКОВА — 14 очок, третє — А. БОГДАНЕЦЬ — 13 очок.

УСПІХ БОРЦЯ

Молодий запорізький спортсмен Віктор Огнієнко, інструктор фізкультури міського Будинку культури УТОГ, захоплюється боротьбою. Він вже має перший спортивний розряд і декілька перемог у відповідальних змаганнях різних рангів.

Нещодавно Віктор брав участь у всесоюзному турнірі з вільної боротьби, що проходив у Івано-Франківську на честь прославленого партизанського командира Сидора Артемовича Ковпака.

В. Огнієнко випередив багатьох досвідчених борців і зайняв третє місце. Його нагородили грамотою та пам'ятним подарунком.

С. МОРДУШЕНКО.

На сцені Миколаївського Будинку культури великим успіхом користується програма самодіяльного ілюзіоніста, члена УТОГ, Володимира Ісакіна.

На фото: (зліва) В. ІСАКІН виступає перед глядачами.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Група робітників Харківського УВП № 1, Дніпродзержинського, Львівського № 1 та інших надіслали до редакції листи, в яких ставили на юридичні теми ряд запитань. Відповідаємо на них.

Запитання: протягом якого часу працівник може одержувати грошову допомогу при тимчасовій непрацездатності?

Відповідь: грошова допомога при тимчасовій непрацездатності виплачується при наявності листка непрацездатності до видужання або до встановлення групи інвалідності. При побутовій травмі тисток непрацездатності видається, починаючи з шостого дня захворювання, з цього ж дня виплачується грошова допомога.

При звільненні працівника з роботи після чотирьох місяців хвороби він має право на одержання грошової допомоги до відновлення працездатності або до встановлення інвалідності.

Інший порядок виплати грошової допомоги встановлено для інвалідів, які трудяться. Працюючому інваліду (праці, війни, тощо) грошова допомога при непрацездатності від загальних причин виплачується не більше двох місяців підряд і не більше трьох місяців у календарному році. Наприклад: працюючий інвалід хворів з 10 квітня по 25 червня. Грошова допомога повинна бути виплачена тільки по 9 червня, якщо він до кінця року ще захворіє, то йому грошова допомога буде виплачена лише за один місяць, скільки б він не хворів, так як за два місяці він вже одержав грошову допомогу.

Запитання: чи може адміністрація перевести працівника на іншу

роботу без його згоди і як повинна оплачуватись ця робота?

Відповідь: у випадках виробничої потреби адміністрація має право перевести працівника на роботу, не передбачену трудовою угодою, але строком не більше одного місяця. Оплата при цьому проводиться по виконаній роботі, але не нижче середнього заробітку на попередній роботі.

У випадках простою цеху, підприємства працівники переводяться з урахуванням спеціальності і кваліфікації на іншу роботу на тому ж підприємстві або на іншому на весь час простою, але теж на час, не більше одного місяця. В цьому випадку за працівниками, що виконують норми виробітку, зберігається середній заробіток по попередній роботі, за робітниками, що не виконують норми виробітку, зберігається їх тарифна ставка.

Запитання: у яких випадках адміністрація підприємства має право надати відпустку без збереження заробітної плати?

Відповідь: ст. 35 «Основ законодавства про працю» надає право адміністрації дозволити працівникам відпустку без збереження заробітної плати за сімейними обставинами та за іншими поважними причинами.

Поважність причини, з якої працівник може одержати короткочасну відпустку, визначає керівник підприємства, установи. Законодавство не дає переліку причин, які вважаються поважними. Термін, на який надається вказана відпустка, законодавством також не визначений. Слід врахувати, що відпустка без збереження заробітної плати не повинна бути більшою 15 днів, тобто більшою за основну відпустку. В даному випадку не враховуються відпустки, які надаються жінкам після пологів, до віку одного року новонародженій дитині, а також жінкам, які взяли дитину на виховання безпосередньо з полового будинку.

Запитання: яку участь бере ФЗМК у застосуванні заохочення працівників підприємства, установи, організації?

Відповідь: заохочення працівників застосовується адміністрацією разом або за погодженням з ФЗМК (ч. III ст. 55 «Основ»). Питання про заохочення має розглядатися і обговорюватися на засіданні ФЗМК, після чого приймається відповідна постанова. Неправильною є практика, коли питання про заохочення працівників вирішується керівником підприємства або установи безпосередньо з головою ФЗМК без обговорення цього питання на засіданні профспілки.

П. КУРКІН, юрист.

Редактор О. БОРИМЧУК.

НАША АДРЕСА: 252005 м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 1875—5238. 71 р.

На багатьох учбово-виробничих підприємствах Товариства, на людному місці вивішено художньо оформлений спеціальний стенд. З нього виробничники УВП своєчасно дізнаються про ту, чи іншу урочисту подію в особистому житті трудівників УВП — день народження, весілля, присвоєння почесних робітничих звань і таке інше.

На фото: біла поздоровного стенду при вході у швейний цех Дніпропетровського УВП.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

УРОКИ КУЛІНАРІЇ

(Усмішка)

ПОКИ Тарасик був у школі, дружина кожної хвилини поглядала на годинника і вголос рахувала уроки й перерви. Нарешті рипнули двері, і ми навипередки кинулись до сина. Я шукав у ранці щоденник, а Ніночка відразу ж встигла біля себе Тарасика і розпочала навчання.

— То, може, мені обід готувати? — не зумів я вгамувати роздратування.

— А в тебе що — не там руки поросли, де у мене, — огризнулася дружина.

— Врешті я — педагог, — кидаю свій солідний козир.

— Ой, лихо мені з таким педагогом! — відпаривувала Ніночка. — Дитину ж і букочки не навчив... Яка це літера, синку? — повила вона пальцем по букварю.

— Ми, — чуває тим'я Тарасик.

— А друга?

— А.

— Ну а разом?

— Ми-а.

— Де ж ти, крихітко моя, бачиш «ми-а»? Це ж «ми» і «а», А в купі буде «ма».

На третьому слові Ніна моя пов'язала вогкою хустиною лоба й ковтнула дві пілюлі. Після четвертого, стогнуни подалась до

спальні. У дверях зупинилася.

— Чого стовбичиш, педагог нещасний? Вивчи з ним хоч арифметику!

— Скільки буде два й два? — пропонує Тарасикові першу задачу.

— Чотири копійки, — відповів хлопець, не моргнувши оком.

— А коли будуть не копійки, а палички? — демонструю свою залізну витримку.

— Хе-хе, за палички морозива не купиш, — кепкує з мене синок.

— От якщо даси мені ще п'ятнадцять копійок, я куплю собі «Пломбір».

Урок арифметики закінчився тим, що ми опинилися на вулиці й купили в кіоску морозива та цукерок.

І тут я, уперше в житті, серйозно замислився над пропозицією дружини відносно кулінарії. «На роботі втомлюється та ще й вдома крутитися, як білка в колесі» — прожальві я її.

Коли ми повернулися з Тарасиком додому, Ніна щось смажила на плиті.

«Ну, зачекай, завтра я тебе випереджу!» — поклявся я мовчки.

На роботі цілісний день штудював товсту книгу «Кулінарія». Коли Ніна прийшла додому, то застала мене за м'ясорубкою. На кухні шипіло, шкварчало, булькало. А мені було приємно, що з кімнати кризь що різнозвучну мелодію не пробивалось жодного слова.

— Професор кулінарії, — не покусилася на комплімент дружина, коли я подав на вечерю фаршировані помідори, картопляні зрази в сметані, вітамінний кисіль з шипшини — все, що було приготовлено за науковими рецептами.

Наступного дня я знову першим прибіг додому і накрив стіл шинцелом, смаженою гускою з італійським соусом, а потім ще й компотом з чорносилу та домашнім кексом.

Радий, що мені не тичуть синового букваря, я з головою поринув у кулінарію. За тиждень добре освоїв приготування всіляких салатів та вінігретів, страв з овочів і риби, м'яса та бобів. У суботу вирішив відпочити, подумавши, що двох вихідних Ніночки цілком вистачить і на синовій уроки і на кулінарію. Вона ж ніби підслухала мої думки. Випроводила Тарасика до школи і звернулася до мене сповненим ніжності голосом, який я чув від неї ще в перші роки нашого кохання.

— А знаєш, мурчику, мені всі